

**ଶୁତ୍ରବା କୁମା ୨ ଏପ୍ରିଲ ୨୦୭୧ର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ-ମେଳିଦି ମୁବାରକ, ଉତ୍ତରପ୍ରଦୀପ ପ୍ରଦୀପକାନ୍ତର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଷକ**

**ଆହୁଜୀରତ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସର୍ବୋତ୍ତମା ତଥା ପଦମର୍ଯ୍ୟାଦା ସମ୍ବନ୍ଧ ବଦରୀ ପାହାବି ମାର୍ଗଦର୍ଶକ ଖଲିପା, ଦୁଇ
ଆଖିର ନୟନ ତାରା ହୃଦୟରତ୍ ଉତ୍ସମାନ ବିନ୍ ଅଫ୍ଫାନ ର.ଅଙ୍କ ପ୍ରଣମୀଯ ଗୁଣାବଳୀର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଷକ
ଚର୍ଚା ।**

ଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅନଳା ଜଳାହା ଜଳଲାହୁ ଓହଦ୍ଦୁ ଲାଶରିକା ଲହୁ ଓଅଶ୍ରଦ୍ଧୁ ଅନା ମୁହମ୍ମଦନ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲହୁ
ଅନା ବାଦପାଉକୁ ବିଲାପି ମିନଶ ଶୈତାନ ନିରରଜିମ । ବିସମିଲା ହିର ରହମାନ ନିରରହିମ । ଅଳହମଦୁ ଲିଲାହି
ରବବିଲ ଆଲମିନ ଅରହମାନ ନିରରହିମ । ମାଲିକି ଯୋମିଦବିନ । ଜୟାକା ମାବୁଦୁ ଓ ଜୟାକା ନସତଶନ ।
ଜହଦିନସ ସିରାତଲ ମୁସତକିମ ସିରାତଲ ଲଜ୍ଜିନା ଅନଅମତା ଅଲେହିମ ଗେରିଲ ମଗ୍ଯୁବି ଅଲେହିମ ଓଲଜ୍ଜାଲିନ ।

ଡଶହୁଦ, ଡଉର ଏବଂ ସୁରା ପାତିହାର ଆବୁରି କରିବା ପରେ ହୁକୁର ଅନ୍ତର ଅମ୍ବେଦହୁଲାପୁରୁଷ ତାଆଳା
ବିନସ୍ତେହିଲ ଅଜିଜ କହିଲେ: ହଜ୍ରରତ ଉତ୍ସମାନ ର.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚା ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କରି ଜୀବନୀ
ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚା କରିବ । ହ. ଉତ୍ସମାନ ର.ଅ ବହୁତ ଲାଜକୁରା ଏବଂ ସତ୍ୟପ୍ରୟେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ରସୁଲ କରୀମ ସ.ଅ
କହିଲେ ମୋ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ସର୍ବାଧୂକ ଦୟାବାନ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଅବୁ ବକ୍ରର ର.ଅ, ଧର୍ମରେ ସର୍ବାଧୂକ ଦୃଢ଼ିଭୂତ
ବ୍ୟକ୍ତି ହ. ଉମର ର.ଅ, ହ. ଉତ୍ସମାନ ର.ଅ ସର୍ବାଧୂକ ଲଜ୍ଜାଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି, ସର୍ବୋତ୍ତମ ବିଚାରକ, ପବିତ୍ର କୁରାନ
ସଂପର୍କରେ ଜ୍ଞାନୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଉବେଦ ବିନ୍ କାଆବ ର.ଅ, ବୈଧ ଏବଂ ଅବୈଧ ମଧ୍ୟରେ ଉଭୟ ରୂପେ ଧାରଣା
ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ମୁଆଜ ବିନ୍ ଜବଲ ର.ଅ, ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟବୋଧ ସଂପର୍କରେ ଅବଗତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି
ହେଉଛନ୍ତି ହ. ସାବିତ୍ର ବିନ୍ ର.ଅ । ଆହୁଜୀରତ ସ.ଅ କହିଲେ ଶୁଣ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂପ୍ରଦାୟ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ସନ୍ତକ
ରକ୍ଷାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଏ ଏବଂ ମୋ ସଂପ୍ରଦାୟରେ ସନ୍ତକ ରକ୍ଷାକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ହେଉଛନ୍ତି ହ. ଅବୁ ଉବେଦାହ ବିନ୍ ଜର୍ବାହ
ର.ଅ ।

ହ. ଉତ୍ସମାନ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ନିଜ ପରମୋଶ୍ୟରଙ୍କ ନିକଟରେ ଦଶଟି ବଞ୍ଚି ଗୁପ୍ତ ରଖିଛି । ମୁଁ
ଜୟାମାନ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚତୁର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ନା ମୁଁ କେବେ ବାଜ୍ୟ ଗୀତ ଶୁଣିଛି ଓ ନା
ମୁଁ କେବେ ମିଛ କଥା କହିଛି । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ରସୁଲ କରୀମ ସ.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ବୈଅତ କଳି ସେବେଠାରୁ ମୁଁ ନିଜ
ଯୌନାଙ୍କୁ ଦକ୍ଷିଣ ହସ୍ତରେ ସର୍ବ କରି ନାହିଁ । ଜୟାମାନ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷତ ହେବା ପରଠାରୁ ଏପରି କୌଣସି ଦିନ ଅତିବାହିତ
କରି ନାହିଁ ଯେଉଁ ଦିନ ମୁଁ କୌଣସି ଦାସକୁ ମୁକ୍ତ କରି ନାହିଁ । କେବଳ ଗୋଟିଏ କୁମାରେ ଯେଉଁ କୁମାରେ ମୁଁ କୌଣସି
ଦାସକୁ ମୁକ୍ତ କରିପାରି ନଥିଲି । ସେହି ଦିନ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ଦିନରେ ଦାସକୁ ମୁକ୍ତ କରୁଥିଲି । ମୁଁ ଅଶିକ୍ଷିତ ତଥା ନିରକ୍ଷର
ୟୁଗରେ ଏବଂ ଜୟାମାନ ଧର୍ମରେ ଦୀକ୍ଷିତ ହେବା ପରେ କେବେ ବଳାକ୍ଷାର ଭଳି ଜଘଣ୍ୟ ପାପ କରି ନାହିଁ ।

ହ. ଅବଦୁଲାପ ବିନ୍ ମସତଦ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆମୋମାନେ ନବୀ କରୀମ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଏକ ଯୁଦ୍ଧରେ
ସାମିଲ ଥିଲୁ କି ଲୋକମାନେ ଭୋକ ଉପାସରେ ତୃତୀୟବିକଳ ହେଉଥିଲେ । ଅତେବଂ ଆହୁଜୀରତ ଯେତେବେଳେ
ସାହାବାମାନଙ୍କର ଏହି ପରିଷ୍କାରିତାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ ମୁଁ ଅଲାପିତାଲାଙ୍କ ଶପଥ କରି
କହୁଛି ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଲାପିତାଲା ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରିଜକ୍ (ଖାଦ୍ୟ)ର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଇ ନାହାନ୍ତି ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁର୍ଯ୍ୟାଷ୍ଟ
ହେବ ନାହିଁ । ହ. ଉତ୍ସମାନ ର.ଅ ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ସ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂପର୍କରେ ସୁଚନା ପାଇଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ
କହିଲେ ଅଲାପିତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟ କହିଛନ୍ତି । ଅତେବଂ ହ. ଉତ୍ସମାନ ର.ଅ ଖାଦ୍ୟଶବ୍ୟ ସମେତ
୧୪ଟି ଓଟ କଣିଲେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଧରୁ ୧୮ ଟି ଓଟ ଆହୁଜୀରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାକୁ ପ୍ରେରଣା କରି ଦେଇଥିଲେ । ଫଳତେ
ରସୁଲାହୁ ସ.ଅ ନିଜର ଦୁଇ ହସ୍ତ ଉପରକୁ ଉଠାଇଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆହୁଜୀରତ ସ.ଅଙ୍କର କାଖର ଧବଳତା

ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା ଏବଂ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଅ ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ପାଇଁ ଦୁଆ କଲେ । ଅତେବ ମୁଁ ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ସପକ୍ଷରେ ଦୁଆ କରୁଥିବାର ନା ଦେଖୁଛି ଓ ନା ଶୁଣିଛି । ସେହି ଦୁଆଟି ଏହିପରି ଥିଲା ଯେ, ଅଲ୍ଲାଇହୁନ୍ମା ଆତି ଉସମାନା ଅଲ୍ଲାଇହୁନ୍ମା ଇପଥଳ ବିଉସମାନା । ଅର୍ଥାତ ହେ ଅଲ୍ଲାଇ ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଅତ୍ୟଧିକ ପ୍ରଦାନ କର, ହେ ଅଲ୍ଲାଇ ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଉପରେ ନିଜର କୃପା ଓ ଆଶିଷ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କର ।

ହ.ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଆଁହଜ୍ରରତ ଯେତେବେଳେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ସେତେବେଳେ ଆଁହଜ୍ରରତ ମାଂସର ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଦେଖୁଲେ ଏବଂ ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଯେ, ଏହି ମାଂସର ବ୍ୟଞ୍ଜନ କିଏ ପ୍ରେରଣ କରିଛି ? ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେଲି ଯେ, ଉସମାନ ର.ଅ ପ୍ରେରଣ କରିଛନ୍ତି । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ କହନ୍ତି ଯେ, ଆଁହଜ୍ରରତ ସ.ଅ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାପୂର୍ବକ ନିଜର ଦ୍ୱାରା ହାତ ଉଠାଇ ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ଇବନେ ସଇଦ୍ ବିନ୍ ଛର୍ବୁ କହନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ଛୋଟ ବାଲକ ଥିଲି ଏବଂ ମସଜିଦରେ ଖେଳୁଥିଲି । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ତଳେ ଇଚା ଦେଇ ବିଶ୍ଵାମ ନେଉଥିଲେ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଆଶ୍ୟର୍ଯ୍ୟତ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିବାକୁ ଲାଗିଲି ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଚକ୍ଷୁ ଖୋଲି ମୋତେ ପଚାରିଲେ ଯେ, ବାଲକ ! ତୁମେ କିଏ ? ଏହାପରେ ସେ ଜଣେ ବାଲକକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଏବଂ ତା ହାତରେ ହଲେ ବସି ଏବଂ ଏକ ହଜାର ଦିରହମ୍ (ଆରବୀୟ ମୁଦ୍ରା) ମାଗେଇଲେ ଏବଂ ସେହି ବସି ଏବଂ ମୁଦ୍ରା ମୋତେ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ସୁତରାଂ ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୋ ପିତାଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚିଲି ସେତେବେଳେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ, ହେ ପୁତ୍ର ! ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅମୀରୁଲ ମୁମିନି ହ. ଉସମାନ ବିନ୍ ଅଫ୍ଲାନ ର.ଅ ।

ଇବନେ ଜରୀର ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ ହ. ତଳହା, ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଯେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ମସଜିଦ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିଲେ । ହ. ତଳହା ର.ଅ କହିଲେ ଆପଣ ମୋତେ ଯେଉଁ ପଚାଶ ହଜାର ଦିରହମ୍ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ମୋର ସେହି ଅର୍ଥ ପୌଠ କରିବା ବିଧେୟ ଥିଲା । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ଅର୍ଥ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୋ ନିକଟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଏବଂ ଦେଇଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ତେଣୁ ଏହାକୁ ଆଦ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟେତରରେ ହ. ଉସମାନ ର.ଅ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ଆପଣଙ୍କର ଶିକ୍ଷତା ଯୋଗୁ ସେହି ଅର୍ଥକୁ ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଉପହାର ସ୍ଵରୂପ ଦେଇଦେଲି । ମୁଁ ତାକ ଫେରସ୍ତ ନେବି ନାହିଁ ।

ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କୁ ଝାଶୀବାଣୀକୁ ଲିପିବନ୍ଦ କରିବାର ମଧ୍ୟ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାୟ ହେଲା । ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କୁ ରସୁଲ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତଣ୍ଟ ଗ୍ରୀବ୍ଲ ରାତ୍ରରେ ଦେଖୁଲି ସେତେବେଳେ ଜିବ୍ରାଇଲ୍ ଅ.ସ ଝାଶୀବାଣୀ ନେଇ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରୁଥିଲେ । ହ. ଉସମାନ ର.ଅ ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ସେହି ଝାଶୀବାଣୀ ସବୁ ଲେଖୁ ଯାଉଥିଲେ ଏବଂ ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କୁ କହି ଯାଉଥିଲେ ଯେ, ହେ ଉସମାନ ଲେଖ ! ହ. ଆଏଶା ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ରସୁଲ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏତକି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯିଏ ସନ୍ଧାନିତ ଏବଂ ମର୍ଯ୍ୟାଦାବନ୍ତ ଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ ହ. ଉସମାନ ର.ଅ । ହ. ଅବୁ ବିଜ୍ଞର ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ପବିତ୍ର କୁରାଆନ କରୀମର ଲିଖିତ ପୃଷ୍ଠାଗୁଡ଼ିକୁ ଏକତ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା । ତାହା ହ. ଉମର ଫାରୁକ୍ ର.ଅଙ୍କ ପରେ ହ. ହଫ୍ରସା ବିନ୍ ଉମର ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲା । ହ. ଉସମାନ ର.ଅଙ୍କ ଶାସନରେ କିରାତରେ ମତପାର୍ଥକ୍ୟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ହ. ଜୈଦ ବିନ୍ ସାବିତ୍, ହ. ଅବଦୁଲା ବିନ୍ ଜୁବେର, ହ. ସଇଦ୍ ବିନ୍ ଆସ ଏବଂ ହ. ଅବଦୁର ରହେମାନ ବିନ୍ ହାରିସ ବିନ୍ ହଶ୍ଵାମ ର.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, କୁରୋଣ୍ଡର ଅଧିଧାନ ଅନୁଯାୟୀ ସେହି ଉଲ୍ଲିଖିତ ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରତିଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଅଭିଲେଖଗୁଡ଼ିକର ଅବିକଳ ପ୍ରତିଲିପିର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ କିତା ନକଳ ଉସଲାମୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆଡ଼କୁ ପ୍ରେରଣ କରି ଦେବାର ଆଦେଶ ଦେଲେ ।

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଇଦ୍ ର.ଅ ସନୁକରିଇକା ଫଳା ତନ୍ସା ପବିତ୍ର ଆୟତର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରି କହନ୍ତି: ଉଚ୍ଚ ଆୟତର ଅର୍ଥ ଏହିକି ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନ ! ଆମେ ତୁମ୍ଭକୁ ଏପରି ଭାବରେ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରିବୁ ଯାହା ଫଳରେ ତୁମେ ପ୍ରଳୟ ଦିବସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭୁଲିବ ନାହିଁ । ବରଂ ଉଚ୍ଚ ପବିତ୍ର ବଚନ ସେହିପରି ସ୍ଵରକ୍ଷିତ ରହିବ ଯେପରି ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଉପାସିତ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଛି । ଉଚ୍ଚ ଦାବିର ପ୍ରମାଣ ଏହା ଯେ, ଉସଲାମର ଯୋର ଶତ୍ରୁ ମଧ୍ୟ ଆଜି ଖୋଲାଖୋଲି ଏହା ସ୍ଵୀକାର

କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମ୍ ସେହିପରି ଅବଶ୍ୱାରେ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛି ଯେପରି ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କାଳରେ ତାହାକୁ ଉପଶାପିତ କରିଥିଲେ । ନୋଲଡ଼କେ, ସ୍କ୍ରିଙ୍ଗର ଏବଂ ଡିଲିଟ୍‌ମ୍ ମିଓର ଆଦି ପ୍ରାଚ୍ୟ ତତ୍ତ୍ଵବିଜ୍ଞାନୀୟ ନାହିଁ ଯେ, ଯେଉଁ ଅବଶ୍ୱାରେ ଜୟଳାମ୍ ଧର୍ମର ସଂଶ୍ଳାପକ ଅର୍ଥାତ ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ଉପଶାପିତ କରିଥିଲେ, ତାହା ନିଜର ପୂର୍ବ ଅବଶ୍ୱାରେ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ ରହିଛି । ଏଥରେ କୌଣସି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟି ନାହିଁ ।

ହ. ଖଲିପତ୍ରୁଲ୍ ମସିହ ଅଞ୍ଜଲ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଲୋକମାନେ ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କୁରଆନ୍ କରୀମର ଆଖ୍ୟା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତାହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ହଁ ସେ ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା କଥା ଗୋଟିଏ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଠିକ୍ ଅଟେ । ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଯୁଗରେ ଜୟଳାମ୍ ଦୂର ଦୂରାନ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସେ ଅସଲ ପାଣ୍ଡୁଲିପିର ଅବିକଳ ନକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ମଙ୍ଗା, ମଦିନା, ସିରୀୟା, ବସ୍ତ୍ରା, କୁପା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ପ୍ରେରଣ କରିଥିଲେ । ଏକତ୍ରିକରଣ ତ' ଅଲ୍ଲାଇତାଲାଙ୍କ ପସନ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ କ୍ରମାନ୍ୟତାର ସହିତ ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ପୁନଃ ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କୁ ଏହି ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ କାଳରେ ମଦିନା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମଗ୍ର ମୁସଲମାନ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ରାଜଧାନୀ ମଦିନା ରହିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ଜାତି ଗୋଟିଏ ଜାତିରେ ପରିଣତ ହୋଇଥିଲେ । କାରଣ ସେତେବେଳେ ମଦିନାବାସୀ ଶାସକ ଥିଲେ । ଯେଉଁ ଶାସକଗୋଷୀରେ ଏକ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟକ ମଙ୍ଗାବାସୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍କୁଲ୍ ମଦିନାବାସୀ ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗାବାସୀଙ୍କ ସଙ୍ଗତରେ ରହିବା ହେତୁ ଆରବୀ ଭାଷା ଶିଖି ସାରିଥିଲେ । ଅତେବ ଆଜନ ପ୍ରଶନ୍ୟନ ମଦିନାବୀସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ହେଉଥିଲା ଏବଂ ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କ ହାତମୁଠାରେ ରହିଥିଲା । ତାଏପା, ନଜଦି, ମଙ୍ଗା, ଯମନ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳର ଅନେକ ଲୋକ ମଦିନା, ଯାଆସ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମଦିନାର ପ୍ରବାସକାରୀ ଅନ୍ସାରମାନଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଧର୍ମ ଶିକ୍ଷା ନେଉଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଦେଶର ଶୈଖିକ ଭାଷା ଗୋଟିଏ ଭାଷା ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା । ଏତ୍ତବ୍ୟତୀତ ଯୁଦ୍ଧ ଯୋଗୁଁ ଆରବର ବିଭିନ୍ନ ସଂପ୍ରଦାୟକୁ ଏକତ୍ରିତି ହେବାର ସୁଯୋଗ ମିଳି ଯାଉଥିଲା । ଯଦିଓ ସାହାବାମାନେ ପଦାଧୂକାରୀ ହେଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗତି ଏବଂ ଅନୁକରଣତା ସ୍ବାଭାବିକ ଜଜ୍ହାର ପରିପ୍ରକାଶ ଏକ ପ୍ରକାରରେ ଭାଷାରେ ହିଁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । କାରଣ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୱାନ ବ୍ୟକ୍ତି ପବିତ୍ର କୁରଆନର ଭାଷା ସହିତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଅବଗତ ହୋଇ ସାରିଥିଲେ । ଅତେବ ହ. ଉସମାନ୍ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟତରେ କେବଳ ହିଙ୍କାଜି କିରାତ୍ (କୁରଆନ୍ ପଠନ ଶୈଳୀ) ପାଠ କରାଯାଉ ଏବଂ ତାହା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କିରାତ୍ ପଢିବାକୁ ଅନୁମତି ନାହିଁ । ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଏହି ଆଦେଶ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ଶୀୟା ଓ ସୁନ୍ଦରୀ ସଂପ୍ରଦାୟ ପରମାନନ୍ଦର ବିରୋଧ କରିଥାନ୍ତି, ସେମାନେ କହନ୍ତି ସାଂପ୍ରତିକ କୁରଆନ୍ ବନ୍ଧାଜେ ଉସମାନି ଅଟେ (ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଣ୍ଡୁଲିପି) । କିନ୍ତୁ ଏହି ଆପଭିରି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଅଲ୍ଲାଇତାଲା ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ କରୀମକୁ ସାତଟି କିରାତ୍ରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିଛନ୍ତି । ତୁମେ ଏହି ସାମାନ୍ୟ କଥାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ପରମାନନ୍ଦ ସହିତ କଳହ କର ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ପଠନଗତ ରୀତିରେ ତାରତମ୍ୟ ଏହା ରହିଥିଲା ଯେ, ରସ୍ତୀକାଳୀମ୍ ସାଥ ଭାବିଲେ ଯେ, ହ. ଅବଦ୍ୱାଳୀଏ ବିନ୍ ମସତ୍ରଦ ର.ଅ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ନିପଟ ମଫସଲି ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ତାଙ୍କର ପଠନ ଶୈଳୀ ଭିନ୍ନ ଅଟେ । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ପଠନଗତ ଶୈଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅ ତାଙ୍କୁ ସେହି କିରାତ୍ର ପଭାଇଥିଲେ । ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅ ଭାବିଲେ ଯେ, ହ. ଉମର ର.ଅ ହେଉଛନ୍ତି ଜଣେ ସହରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବର୍ଗ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକୃତ ମନ୍ତ୍ର ଭାଷାରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିବା କିରାତ୍ର ପଢେଇଥିଲେ । ଅତେବ ଆଁହଜ୍ଜରତ ସ.ଅ ହ. ଉମର ର.ଅଙ୍କ ଅସଲ ଭାଷାରେ ଅର୍ଥାତ ଆରବୀଯ ସହରୀ ଶୈଳୀରେ ସୁରତ ପଭାଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକାରର ଛୋଟ ପାର୍ଥକ୍ୟତା ବଡ଼ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା । ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ

ଶାସନରେ ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ଶାସନ ମାଧ୍ୟମରେ ସଂପ୍ରଦାୟର ଶିତାବଷ୍ଟା ଗୋଟିଏ ଜାତି ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଭାଷା ଅନ୍ତିଆର କରିଥିଲା । ସମସ୍ତ ଲୋକମାନେ ହିଙ୍ଗାଙ୍ଗି ଭାଷା ସହିତ ପରିଚିତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ହ. ଉମର ର.ଥ ଏହାକୁ ସଠିକ୍ ମଣିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି କିରଅତଗୁଡ଼ିକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ବିଭିନ୍ନତାର କାରଣ ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ସେହି କିରଅତଗୁଡ଼ିକର ସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର ବର୍ତ୍ତମାନ ବନ୍ଦ କରିଦେବା ଉଚିତ ।

ହ. ଉସମାନ୍ ର.ଅଙ୍କ କୁରଆନ୍ ସଂପର୍କର ଅବଶିଷ୍ଟ ଚର୍ଚା ଇନ୍ଶାଆଲ୍‌ଲା⁴ ଆଗାମୀ ଖୁତବାରେ ଆଲୋଚନା କରିବି । ଆଜି ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ପାକିଷ୍ତାନ ଏବଂ ଉପୀପରେ ବାସ କରୁଥିବା ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶ୍ଳାନରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅହେମଦିମାନେ ଯେଉଁମାନେ ସମସ୍ୟାରେ କବଳିତ, ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ପାଇଁ କହିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ଅଲ୍‌ଆତାଲା ସେମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ଦୁର୍ଦ୍ଵାରା ଏବଂ ସମସ୍ୟାକୁ ଦୂରୀଭୂତ କରନ୍ତୁ । ବିଶେଷ କରି ପାକିଷ୍ତାନର କଠୋର ଆଇନ ଯୋଗୁଁ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ବିଭିନ୍ନ ସମସ୍ୟାମାନ ଉପୁଞ୍ଜି ଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଉ ସେଠାରେ କୌଣସି ସ୍ବାଧୀନତା ନାହିଁ । ସେହିପରି ଉପସୀପରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରଶାସନିକ କର୍ତ୍ତ୍ତପକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛନ୍ତି । ଅଲ୍‌ଆତାଲା ଏହି ସମସ୍ତ ସମସ୍ୟାରୁ ଜମାଅତକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ନମାଜ୍ ଭୁନ୍ନା ପରେ ମୁଁ ଚାଇନା ତେଷ୍ଵର ନୂତନ ଖେବସାଇଚର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବି । ଏହି ଖେବସାଇଚଟି କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆଇ.ଟି. ଦଳର ପ୍ରତ୍ୟେକରେ ପ୍ରଶ୍ନାରେ ପ୍ରଶ୍ନାତ୍ୱ ହୋଇଛି । ଏହି ଖେବସାଇଚର ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନେ ଚୀନ ଭାଷାରେ ଇସଲାମ୍ ଏବଂ ଅହେମଦିଯତ ସଂପର୍କରେ ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ତଥା ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବେ । ଅଲ୍‌ଆତାଲା କରନ୍ତୁ କି ଉକ୍ତ ଖେବସାଇଚଟି ଚୀନ ନାଗରିକଙ୍କ ପାଇଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶକର କାରଣ ସାବ୍ୟନ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ଇସଲାମ୍ ଓ ଅହେମଦିଯତ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଉନ୍ନତ ହେଉ ।

ଖୁତବା ଭୁନ୍ନାର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାନରେ ହୁକ୍କର ଅନନ୍ତର ଅ.ବ କହିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକଙ୍କ ବିଷୟରେ ଚର୍ଚା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି ଯେଉଁମାନଙ୍କର ବିଗତ ଦିନରେ ମୁହୂୟ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ନମାଜ୍ ଭୁନ୍ନା ପରେ ଏହି ମୃତକମାନଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାହା ପଢ଼େଇବି । ତହୁଁଧରୁ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଯନାଜାହା ହେଉଛି ସନ୍ନାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁହୂନ୍ଦ ଦ୍ୱୁମୁସ ଖାଲିଦ୍ ସାହେବଙ୍କର । ସେ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସିଲ୍ସିଲା ଥିଲେ । ହିତୀୟ ଯନାଜାହା ହେଉଛି ଆଇଭାରୀକୋଷର ସନ୍ନାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ଡାକ୍ତର ନିଜାମୁଦ୍ଦୀନ ଫର୍ମ ସାହେବଙ୍କର । ତୃତୀୟ ଯନାଜାହା ହେଉଛି ସନ୍ନାନନୀୟା ସ୍ଵର୍ଗତ ସଲମା ବେଗମ୍ ସାହେବଙ୍କର । ଚତୁର୍ଥ ଯନାଜାହା ହେଉଛି ସନ୍ନାନନୀୟା କିଶୋର ତନ୍ତ୍ରୀର ଅଶ୍ରୁପ୍ ସାହେବଙ୍କର । ପଞ୍ଚମ ଯନାଜାହା ହେଉଛି ସୁଡ଼ାନ୍ତର ଅବଦ୍ଧର ରହମାନ ହୁସେନ ମୁହୂନ୍ଦ ଖୋରେ ସାହେବଙ୍କର । ଅଲ୍‌ଆତାଲା ଉପରୋକ୍ତ ସମସ୍ତ ମୃତକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ଏମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକୁ ଉନ୍ନତ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

ଅଲ୍‌ହମଦୁ ଲିଲାହି ନହମଦୁହୁ ଓ ନସତଜନୁହୁ ଓ ନସତଗପିରୁହୁ ଓ ନୁମିନୁ ବିହି ଓ ନୁତ୍ତିନୁ ବିହି ଓ ନୁତ୍ତିକକଲୁ ଅଲ୍ଲେ ଓ ନୁତ୍ତିକୁ ବିଲାହି ମିନ୍ ଶୁରୁରି ଅନ୍ତପୁସିନା ଓମିନ୍ ସଜଆତି ଆମାଲିନା ମାଇଁ ଯହଦିହିଲାହୁ ଫଳା ମୁଜିଲା ଲହୁ ଓମାଇଁ ଯୁଜିଲିଲହୁ ଫଳା ହାଦିଯା ଲହୁ ଓନଶହଦୁ ଅନଳା ଇଲାହା ଇଲାହାହୁ ଓନଶହଦୁ ଅନଳା ମୁହୂନ୍ଦଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦିଲାହି ରହିମକୁମୁଲାହି ଇନଲାହା ଯାମୁର ବିଲ୍ ଅଦଲେ ଓଲ୍ ଇହସାନି ଓଇତାଇଲିଲ୍ କୁରବା ଓଯନହା ଅନିଲ୍ ଫହଶାଇ ଓଲ୍ ମୁନ୍କରି ଓଲ୍ ବଗଇ ଯଜନ୍ମକୁମ୍ ଲାଅଲକକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନା ଉଯକୁରୁଲାହ୍ ଯଜକୁରୁକୁମ୍ ଓଦିହୁ ଯସତଜିବ ଲକୁମ୍ ଓଲଜିକରୁଲାହି ଅକବର ।